

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna interndemokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också

Vem ska trösta Storpotäten?

Tänk dig en grundskola med 500 elever. Varje år får huvudmannen ca 80.000 kronor per elev av oss skattebetalare för att driva skolan. Det blir totalt 40 miljoner som ska räcka till lärarlöner, lokallhyra, skolböcker mm. Skolans dagliga drift bekostas av oss skattebetalare.

Tänk dig att skolan ägs av ett privat företag. - Företag måste ju få göra vinst! tänker ägaren och låter bli att anställa skolsköterska, sparar in på vikarier och gympa kan barnen ha någon annanstans. Hips vips blev det 3 miljoner över och ägaren har fått lön för mödan.

Om han sedan säljer skolan för 30 miljoner till Storpotäten, innebär det då att Storpotäten har investerat 30 miljoner i verksamheten? I finansbranschen skulle svaret vara ja, men i verkligheten är det fortfarande dina och mina skattepengar som bekostar skolans dagliga verksamhet. Storpotäten har investerat i en pålitlig vinstmaskin, och har inget större intresse av att använda egna pengar för att betala sådana futiliteter som lärarlöner eller skolböcker.

Det är denna ovilja att investera i verksamheten som regeringens

handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska, nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvänstern tillsammans.

Redaktionen

Välfärdsutredning skjuter in sig på. Avkastningen på det kapital som används i verksamheten är enligt utredningen 34% inom utbildningssektorn jämfört med 10% i övriga tjänstesektorn. Det är också därför Svenskt Näringsliv med Storpotäten Peje Emilsson i spetsen är så ursinniga över Ilmar Reepalus förslag. De vill även fortsättningsvis kunna påstå att de investerar i verksamheten när de i själva verket köper en pålitlig vinstmaskin driven av dina och mina skattepengar.

Johan Norlin, V Liljeholmen-Hägersten

Lyssna på Järvaborna

Politikerna har endast satsat på kortsiktiga projekt som inte har gett några önskvärda resultat för invånarna i Järva. Nätverket Förorten mot våld har en kravlista som är väldigt tydlig. De här kraven syftar inte till att vara elaka mot tjänstemännen eller politikerna utan syftar snarare till att kräva ansvar från dem som har makt och inflytande och som kunde ha förhindrat och motverkat eller minimerat situationen som vi nu befinner oss i. Den här begäran handlar om makthavarnas del i hur Järva ser ut idag. Om de hade arbetat för social jämlikhet och rättvisa hade vi inte haft 22 mord i Norra Stockholm inom loppet av två år och tre mord under första halvan av december. Inte heller skulle det behöva hållas två dagars manifestationer för att belysa den orättvisa behandlingen och ojämlikheten som drabbar de boende.

Vänsterpartiet behöver lyssna och vara lyhörda samt skapa tillit och förtroende hos Järvaborna genom att ta till sig organisationernas kravlista:

- Tillsätta en haverikommission
- Krisbudget för drabbade områden
- Nationella åtgärder för att komma åt flödet av vapen
- Budget för avhopparverksamheter (för tidigare medlemmar i kriminella gäng)
- Representation hos beslutsfattare och tjänstemän
- Jobb, bostad, skola och andra förebyggande insatser.

Kravlistan handlar om social rättvisa och jämlikhet för alla barn. Den handlar om lika möjligheter att kunna uppfylla sina livsdrömmar. Partiet behöver visa att de är en röst för de som är orättvist behandlade och diskriminerade på alla möjliga

Röda Röster

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholms stads representantskap. Den publiceras enbart digitalt och distribueras i första hand via e-post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Redaktionen kommer dock inte att publicera artiklar som innehåller personangrepp på enskilda personer.

Ansvarig utgivare är Johan Norlin. Redaktionen består av Sydney Ankers, Mattias Enroth, Johan Hedberg, Ellinor Hultman, Maria Nehro, Johan Norlin och Lena Rydblom.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 2000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Nästa nummer utkommer 28 februari. Deadline är 20 februari.

Illustrationen till Obevakade ögonblick är gjord av Frida Lundin.

Övriga illustrationer är gjorda av Johan Norlin.

Av skribenterna är nio kvinnor och tre män.

institutionella nivåer. Det är också viktigt med representation, vilket nätverket kräver.

Samhället kommer inte må bra av att osynliggöra vissa grupper från offentligheten. Barnen och ungdomarna i de här drabbade områdena behöver ha förebilder, en framtidstro, där deras bakgrund inte ska vara ett hinder för att bli det de vill bli. Det handlar också om demokratiska rättigheter och att vara delaktiga i de beslut som tas och som berör deras livschanser.

Ifrah-Degmo Mohamed, V Tensta Rinkeby Spånga

Jag börjar få nog

En vecka före jul genomfördes en tvådagarsmanifestation mot våldet och dödsskjutningarna i förorten. Den ägde rum i Rinkeby och initiativet hade tagits av en grupp ungdomar under namnet "Förorten mot våld". Dessa hade också ställt samman en kravlista på vad som måste göras. Kravlistan innehåller bland annat kravet på en krisbudget för berörda områden, haverikommission, fler kuratorer och psykologer som hjälper drabbade, 300 praktikplatser för unga vuxna, nationella åtgärder för att få stopp på vapenflödet, ökad delaktighet osv. Kraven är helt rimliga och alls inte svåra att ställa sig bakom utom, för min del i vart fall, ett enda och det är att servicelägenheter ska omvandlas till bostäder för unga. Inte ens en skriande bostadsbrist kan få mig att ställa en utsatt grupp mot en annan, men det är ändå bra att det stora behovet av ungdomsbostäder finns med i kravlistan.

En som var närvarande båda dagarna var Martin Marmgren, en polisman som var där i tjänsten. Direkt efter manifestationen skrev han på Blåljus, polisens egen nyhetssida på internet, om hur en i övrigt mycket bra och angelägen manifestation stundtals förstördes av föraktfulla, hatiska och ibland lögnaktiga påståenden som oemotsagt fördes fram från scenen, riktade mot politiker och myndigheter. Två politiker pekades ut och namngavs nämligen vänsterpartiets Amineh Kakabaveh och socialdemokraten Aida Hadzialic, f d statsråd. Det var två yngre kvinnor som från scenen beskrev politikerna som "husblattar" men ordvalet störde uppenbarligen inte arrangörerna alls eftersom samma kvinnor senare, enligt Blåljus, fick komma upp på scenen en gång till med sitt budskap. Ord som "smuts" och "djävulens anhang" användes också. Det kanske gällde alla politiker kollektivt men de enda som namngavs var alltså Amineh och Aida. Marmgren sammanfattade även sina iakttagelser i en debattartikel i Aftonbladet ett par dagar senare.

Månadens citat

Den 17-18 december 2016 arrangerade nätverket Förorten mot våld en manifestation i Rinkeby med anledning av de många dödsskjutningar som har skett i Järva under det senaste året. /Redaktionen

Ifrah Degmo Mohamed i Facebook-tråd hos Barbro Sörman 161221-22:

"...jag har empati och förståelse för den maktlösheten och frustrationen många uttryckte på de här demonstrationerna. Jag tror på solidaritet och rättvisa och att vara röst för de som är utsatta. Man kan inte bygga förtroende och tillit genom att svartmåla aktivisterna och alla andra goda krafter som finns i förorterna..."

SVT Nyheter Stockholm 161220, Amineh Kakabaveh (V), riksdagsledamot:

"- Man tror att genom att smutskasta andra feminister och socialister så kommer man att uppnå något själv. Men nej, det är fel väg att välja".

Vad har då Amineh och Aida gemensamt för att de som enda politiker skulle hängas ut? Aida är inte ens från Stockholm. Hur jag än vänder och vrider på frågan så landar jag i att båda har muslimsk bakgrund och båda har på olika sätt arbetat mot islamsk fundamentalism och hedersförtryck. Aminehs insatser behöver jag inte beskriva här men jag vill påminna om att Aida sagt sig vara öppen för att förbjuda religiösa friskolor och att hon tog mycket tydligt avstånd från miljöpartisten Yasri Khan när han av religiösa skäl vägrade ta en kvinna i hand.

Efter att det blev känt att Amineh med stöd av uppgifterna i Blåljus gjort en polisanmälan mot kränkningarna och påhoppet under manifestationen så utbröt en diskussion på Facebook efter att en av mina fb-vänner kritiserat en del av det som sagts från scenen under den annars så fina manifestationen. Kritiken handlade inte bara om uthängningen de två politikerna utan också om de grova och svepande anklagelser mot socialtjänsten som en av de inbjudna talarna kommit med från scenen: att förortens barn omhändertas i tusental av rasistiska skäl, tas från föräldrarna för att sedan placeras i vita hem.

En av Stockholmsdistriktets anställda gav sig då in i fb-diskussionen. Inte för att med kommentaren beklaga att det skett övertramp och gjorts misstag under de två dagarna. Nej ombudsmannen gav tvärtom sig in i fb-diskussionen för att försvara allt som sagts och gjorts. Politiker hängdes ut, ja. Men nu hade människor som aldrig haft en plattform fått tillgång till det ... Å vill man bränna sina kort så ska man polisanmäla i stället för att föra en dialog...

Och till sist detta: "Vet du vad jag är så jävla ledsen över? En nybildad organisation bestående av unga järvabor ANORDNAR EN 2 DAGARS MANIFESTATION FÖR ATT UPPMÄRKSAMMA ATT 22 ICKE-VITA MÄN DÖTT I OMRÅDET på två år och Amineh får detta att handla om henne. Vem fan är det som tar på sig offerkoftan här?"

Det finns mycket att säga om ovanstående kommentar, i synnerhet som just detta fick det höga gillandet av distriktets ordförande. Det var då jag kände att jag fått nog och att jag måste skriva om detta.

Manifestationen ordnades för att få slut på kriminalitet och dödsskjutningar på Järva. Två politiker som inte var där namngavs och förnedrades. Ingen av de två har eller har tidigare haft med utvecklingen på Järva att göra. Man behöver inte vara särskilt konspiratorisk för att räkna ut att någon bakom arrangemanget oklart vem eller vilka – hade en egen agenda och utnyttjade manifestationen för sin never-ending vendetta mot Amineh, för

Vänsterpartiets blåsorkester

Finns det något roligare sätt att arbeta politiskt än att spela i Vänsterns egen blåsorkester? Vi som varit med ett tag tvivlar och vill gärna dela med oss. Vi välkomnar alla som kan spela ett instrument och har viss notvana. Vi vill alltid bli fler, då blir det roligare. Det krävs inget partimedlemskap men ett vänstersinne. Vi repeterar söndagskvällar på Kafé Marx. I somras (3-10 juli) hade vi musikläger.

Kontakt Lennart Kjörling,
0708-927034
leonardo@leonardo.st

Aktivistnätverket

Kom och dela flygblad med Vänsterpartiet Storstockholms Aktivistnätverk och V Solna! Efteråt kan vi ta en fika och planera kommande aktioner.

Datum: lördag 4 februari 2017

Tid : kl. 11.00

Plats : Bagartorp, Solna

Arrangör : Vänsterpartiet Solna
med stöd av Storstockholms
Aktivistnätverk

hennes kamp mot hedersförtryck och religiös fundamentalism.

Det var detta och inget annat som solkade ner den annars så fina manifestationen mot våldsutvecklingen. Men det ser inte ordföranden i Vänsterpartiets största partidistrikt. Hon kunde ha beklagat det som skedde men hon gjorde tvärtom. Under sina två år som ordförande har hon lyckats med två saker. Det ena är att samtidigt som kravet på en uteslutning av Amineh valsade runt i media fick hon distriktsstyrelsen att uttala att den saknar förtroende för Amineh. Det andra är att hon fått samma styrelse att vilja avsätta gruppstyrelsen i landstinget. Hon har inte lyckats med någotdera men orsakat mycket negativ publicitet. Och hon har definitivt splittrat distriktet fast hennes uppgift är det motsatta, att ena distriktet.

Jag har fått nog. Känner inte igen mitt parti. Känns som det kidnappats. I år har jag varit medlem i femtio år. Varit med om politiska strider och stora diskussioner. Sett det mesta. Men det som sker nu liknar ingenting. Får se vad jag gör.

Brit Rundberg, V Vita Bergen

Replik på Jag börjar få nog

Jag har fått tillfälle att bemöta Brit Rundbergs debattinlägg och väljer att inte kommentera mer än väldigt kortfattat:

Att dra väldigt långtgående slutsatser utifrån en gillamarkering på Facebook är inte rimligt. Mina åsikter och synpunkter på det som hände i Rinkeby har jag framfört på min egen sida, 21/12 2016. Inlägget är offentligt så vem som helst kan läsa det.

En anställd i partiet kan ha andra åtaganden och engagemang och uttala sig i det sammanhanget. Så var det i detta fall.

Det är bra om vi som socialister känner igen en maktanalys när vi ser den även om den inte är framförd på det sätt vi skulle önska eller är vana vid. Även moderaten Hanif Bali nämndes i sammanhanget. Man behöver inte ställa upp på formuleringarna för att förstå syftet.

Distriktsstyrelsens ledamöter är kloka, självständigt tänkande människor som kan fatta beslut oavsett vad jag tycker. De beslut vi tagit (i Brits text inte helt korrekt återgivna) har varit med det som vi uppfattat som varande partiets bästa för ögonen. Även de händelser (och den uppmärksamhet de renderat) som våra beslut varit en följd av, ger mycket negativ publicitet runt vårt parti.

Det är inte konstigt att vi har olika åsikter om saker. Det vi måste

Bostads- och stadsbyggnadskonferens, 4 februari

Välkommen till Vänsterpartiet Storstockholms stadsbyggnadskonferens 2017! Stockholmsregionen växer. Bostadsbrist, växande klassklyftor och klimathot gör stadsbyggnadsfrågorna mer angelägna än någonsin. Hur bygger vi bra, billigt, klimatsmart och jämlikt? Och hur bygger vi staden demokratiskt?

Talare under dagen: Ewa Reuterbrand, landskapsarkitekt på Trafikkontoret, Stockholms stad. Per-Anders Framgård, utvecklingschef Botkyrka kommun. Alarik von Hofsten, projektledare, Upplands Väsby: Väsby Labs/Fyrklövern.

Alexander Ståhle, landskapsarkitekt, Spacescape. Hans Lind, professor KTH.

Nooshi Dadgostar, bostadspolitisk talesperson (V),

Ann-Margarethe Livh, bostadsborgarråd i Stockholms stad (V)

► DATUM: 4 februari.

► TID: 9.30-16.00.

► PLATS: ABF-huset, Sveavägen 41, Beskowsalen, 4 trp.

► FÖRHANDSANMÄLAN: Mejla storstockholm@vansterpartiet.se (ej förhandsanmälda är välkomna i mån av plats).

göra är att kunna gå vidare och samarbeta trots det. Vi har mycket att göra framledes och då kan vi inte låta de interna konflikterna ta över så att de lamslår övrig verksamhet eller vårt förhållande till varandra.

Barbro Sörman, Distriktsordförande Vänsterpartiet Storstockholm

Låt alla delta i debatten

Utan att gå in på problematiken runt våldet i förorten och hur problemet ska lösas blir jag mycket bekymrad över på det sätt som diskussionen förs runt detta. Om man deltar i en diskussion får man vara beredd på att få kritik. Däremot ska man inte behöva utstå olika nedvärderande uttryck som till exempel ”husblatte” eller liknande som bland annat Amineh Kakabaveh utsatts för. Det är förvånande att varken arrangören av manifestation i Rinkeby eller Vänsterpartiet offentligt satt ner foten för att stävja dessa övertramp. Frågan är om det är lyckosamt att försöka stänga ute personer från en diskussion genom skällsord bara för att de inte till hundra procent delar ens egen uppfattning. Eller att enskilda inte ska få yttra sig i olika sakfrågor på grund av etnisk bakgrund, kön m.m. Varför jag till exempel inte skulle kunna delta i debatten om psykisk ohälsa bland unga samiska renskötande män fast jag inte är av samiskt ursprung är för mig en gåta. Att söka interna fiender istället för huvudfienden är aldrig lyckosamt.

Minns hur den kommunistiska rörelsen i Europa på 30-talet utsåg socialdemokratin till huvudfiende istället för fascismen och vilka konsekvenser det fick. På 70-talet höjde vissa partimedlemmar sig själva till skyarna som de mest proletära av proletärer. Nej, varje människa har ett värde och ska respekteras för detta. Den som inte accepterar andra människor respekterar inte heller demokratin. Att man som människa och vänsterpartist ibland gör misstag är inte på något sätt konstigt och var skulle vi hamna om vi inte kan acceptera fel och brister? Vi måste lära oss att ta en ursäkt och gå vidare. Tillsammans är vi starka oavsett bakgrund, kön m.m. men brister den svagaste länken i en kedja är vi svaga och då är kampen förlorad redan på förhand.

Bengt Larsson, V Kungsholmen

Gör Norden till en fredszon, 4 februari

Sveriges Fredsråd, ABF Stockholm och Global Network Against Nuclear Weapons and Power in Space arrangerar en heldag på ABF om bland annat Natos stridsövningar i vårt närområde. Talare från Norden, USA, England, Tyskland, Ryssland.

Fredag 3 februari: Bussutflykt till Lovön kl 14.00. Världens tredje största avlyssningsstation samlar data för vidarebefordran till Storbritannien och USA.

Lördag kväll 4 februari: Konferensfest kl 18.00, på Solidaritetshuset.

► DATUM: 4 februari.

► TID: 10.00-16.00.

► PLATS: ABF-huset, Sveavägen 41.

► ARRANGÖRER: Sveriges Fredsråd, ABF Stockholm, Global Network Against Nuclear Weapons and Power in Space.).

Replik på Lös tiggerfrågan innan valet RR nr 22

De EU-migranter som tigger både i Stockholm och på andra håll i landet gör det inte för att de tycker det är roligt eller för att de är lata. Det tigger för att det för dem är den minst dåliga och ibland enda möjligheten till försörjning. Det är en skam att de länder de kommer ifrån inte tryggar sina egna medborgares välfärd.

EU-medborgare har fri rörlighet inom EU, frihet att vistas i andra EU-länder, förutsatt att de kan ordna sin egen försörjning. Den som inte kan försörja sig förväntas återvända till hemlandet för att få bistånd där. EU-medborgare som vistas i Sverige utan att kunna försörja sig kan av socialtjänsten endast erhålla tillfällig nödhjälp i avvaktan på hemresa.

Daniel Håkansson's förslag är ingen lösning på grundproblematiken. Jag kan inte se någon principiell skillnad mellan att lägga pengar i en tiggares pappmugg och att skicka pengarna till samma personer i deras hemländer mot att de inte visar sig i Sverige. Vi slipper se dem – men de kommer fortfarande att vara fattiga och arbetslösa.

Lösningen på tiggeriproblematiken ligger i att undanröja dess orsaker – fattigdom, arbetslöshet och avsaknad av sociala välfärdssystem. Solidaritet och socialistisk lösning innebär stöd till organisationer som arbetar i de länder migranterna kommer ifrån och då konstruktivt enligt principen hjälp till självhjälp, hjälp till att hitta försörjning och hjälp till uppbyggnad av välfärdssystem och samtidigt press på staten i de länder som inte tar ansvar för sina egna medborgare.

Ann-Marie Strömberg, Socialarbetare, V Liljeholmen Hägersten

Angående Stockholms stads arbete för utsatta EU-medborgare

Sedan maktskiftet har vi inom majoriteten arbetat med frågan om fattiga EU-medborgare. Det råder för tillfället stora skillnader mellan partierna kring vad vi anser är stadens ansvar.

Vänsterpartiet i Stockholms stad har hela tiden arbetat för att ingen människa ska behöva sova utomhus, oavsett bakgrund. Vi

Halvtid för demokratin, 9 februari

Alla är överens om att demokratin står inför utmaningar. För att fler röster ska kunna räknas på valdagen måste fler röster få räknas alla andra dagar. Just nu pågår en mängd lokala initiativ med deltagande demokrati i olika former runt om i Stockholm och halvvägs in i mandatperioden bjuder därför Stockholmsvännern in till samtal om hur långt vi kommit och vad som väntar de närmaste två åren.

Samtalet inleds med att Demokratiborgarrådet Ann-Margarethe Livh berättar om stadens arbete med demokratiutveckling. Sedan följer ett samtal där Lars Bäck, ordförande i Farsta stadsdelsnämnd, berättar mer om hur medborgarforum och medborgarbudget på kort tid gett stort engagemang, och demokratiforskaren Nazem Tahvilzadeh berättar om hur vi kan vända staden upp och ned. Varmt välkomna till en intressant kväll!

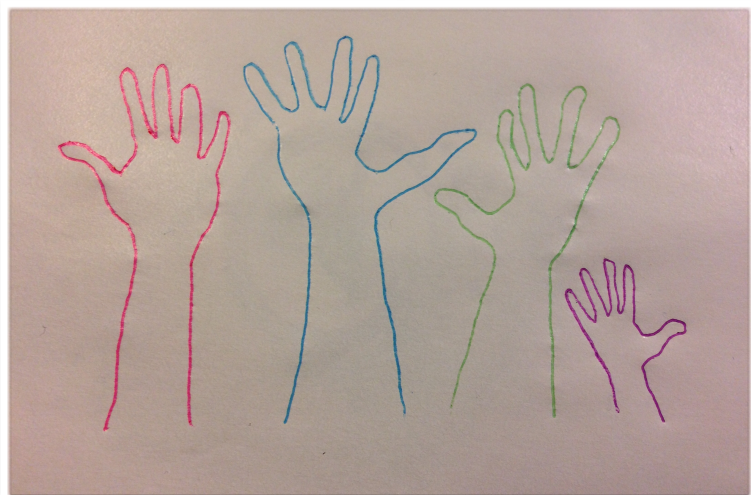
► DATUM: 9 februari.

► TID: 18.00-20.00.

► PLATS: Klara Strand, Klarabergsviadukten 90.

► ANMÄLAN: Anmäl er gärna till naile.aras@stockholm.se så vi vet ungefär hur många som kommer.

► <https://www.facebook.com/events/1150900641694996/>

nådde inte hela vägen fram men efter förhandlingar under ett års tid fick vi ett hemlöshetspaket på 30 miljoner kronor, under 3 år, som riktar sig till alla hemlösa. Satsningen består av fler uppsökare, ett nytt lågtröskelboende, metodutveckling kring barnfamiljer som riskerar att bli hemlösa och kvinnor som befinner sig i missbruk och misshandelsrelationer. Vi har också fått igenom en hel del satsningar specifikt riktat till gruppen utsatta EU-medborgare. Tack vare Vänsterpartiet kommer fler berörda få möjligheten att ta med sig sina saker på härbärgena samt att kunna bo tillsammans flera stycken och i flera nätter på rad. Det är åtgärder vi vet är efterlängtade. Socialförvaltningen har också utökat sin uppsökande verksamhet inom EU-teamet där uppsökande socialarbetare finns med bred språkkompetens och projekt pågår riktat mot kvinnor i form av mödra- och kvinnosjukvård. Finansieringen av Crossroads som är en råd- och stödverksamhet som är öppen dagtid kommer att stärkas med ytterligare ett nytt Crossroad. Vi har också fått igenom fler offentliga toaletter i hela staden.

Kortfattat kan man säga att Vänsterpartiet i de olika förhandlingarna fått igenom en hel del saker som ska förbättra vardagen för stadens hemlösa men att ett långsiktigt arbete mot fattigdom också måste ske på alla plan.

**Alexandra Mattsson Åkerström, gruppleadare
socialnämnden och KF-ledamot (V)**

Replik på Reclaim the Streets RR nr 22

Snöröjningen efter den 9 november var precis som Hakon

Röd lördag

datum : Lördag 11 februari 2017

Tid : kl. 11.00 - 13.00

Plats : Farsta torg

Info om evenemang :
torgmöte med
flygbladsutdelning och fika.

Arrangör: V Farsta.

Five broken cameras

datum : Lördag 11 februari 2017

Tid : kl. 14.00

Plats : Trappan Annexet, Albert Aronssons torg 5 (vänster sida om bion)

Info om evenemang : Visning av en prisbelönt film om byn Bilins kamp för sin jordbruksmark. Israels separationsmur planeras över bymarken och tungt beväpnade soldater står mot byns icke-våldsmotstånd. Bilin lider tunga förluster. Att fem kameror gick åt under dokumentationen av åren av kamp har gett filmen dess titel.

Ammar Makboul,

Palestinagrupperna, inleder.
Försäljning av kaffe, hantverk och böcker.

Arrangör: Vänsterpartiet och Palestinagruppen Stockholm tillsammans med Medborgarhuset Trappan och ABF.

Malmberg påpekar under all kritik. Även om 40 centimeter snö under ett dygn enligt SMHI var det värsta snöfallet i Stockholm på 111 år så ska snöröjningen fungera bättre än vad den gjorde. På grund av att snöröjningen inte fungerade så krävde den rödgrönrosa majoriteten en utvärdering från trafikkontoret med en analys av varför situationen blev så dålig. Resultatet visade att i de flesta fall har de upphandlade snöröjarna gjort det de ska men att i vissa fall fanns förare som inte kunde sina rutter vilket ledde till att vissa gator inte blev skottade. Det saknades också tillräckligt med lastbilar för bortforsling av snö. Det främsta problemet med snöröjningen var dock det stora antalet privatbilar och lastbilar som blockerade vägen för plogbilarna runt om i Stockholm. Många hade fortfarande sommardäck och fastnade och många ville inte gå ut och flytta sina parkerade bilar trots att det var servicenatt.

Det stora snöfallet den 4 januari visade på en stor förbättring i hur snöröjningen fungerade men ytterligare arbete kommer att göras. När det gäller upphandling av snöröjning så sträcker sig fortfarande 6 av 11 avtal ända till 2018. Däremot testas nu nya metoder och maskiner för att förbättra snöröjningen på gångbanor och busshållplatser. På ett större plan ställer vi oss kritiska till hur systemet med snöröjning är uppbyggt idag. Läs gärna mer i detalj om snöröjningen på stockholm.se/sno

Sara Stenudd, ledamot trafiknämnden (V)

Ett parti behöver sina medlemmar

Den 18-19 mars samlas representanter för samtliga partiföreningar i Storstockholm till distriktsårskonferens (DÅK) där de bl.a. ska välja en ny Distriktsstyrelse (DS). Det finns en handledning från 2016 och den bör ombuden läsa. Den heter "DS-UPPDRAGET - ROLLFÖRDELNING OCH FÖRTROENDEKULTUR I DISTRIKTEN". En stor del i handledningen tar upp konflikthantering och misstroende. Konflikter driver i bästa fall ett parti framåt, om det är i rörelse och om det finns respekt för varandra.

Jag tycker redaktionen för Röda Röster har fångat detta dilemma på ett klokt sätt: "Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant.../ ett parti behöver en levande debatt.../ helt livsnödvändigt för att ett parti ska kunna utnyttja medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper.../ ..det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer.../..för att

Öppen tisdag: Rosa – den farliga färgen, 14 februari

Forskaren och författaren Fanny Ambjörnsson kommer till Öppen tisdag för att prata om färgen rosa och vad attityderna till färgen säger oss om vår samtid. Från 18.00 finns det fika och 18.30 börjar samtalet. Välkommen!

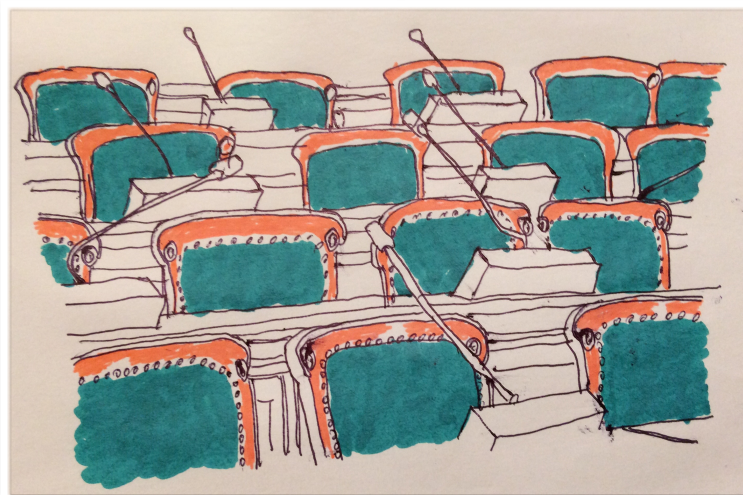
► DATUM: 14 februari.

► TID: 18.00-20.00.

► PLATS: Kafé Marx, Kungsgatan 84.

Jämlikhet

Nu är det dags för nya och gamla medlemmar, tre studieträffar om aktuella frågor. Vi avhandlar 1) Jämlikhet ur alla tänkbara aspekter, här finns min essä Jämlikhet är lösningen: <http://www.katalys.org/rapporter/katalys-no-22> 2) Den blåbruna röran, synnerligen aktuellt, med utgångspunkt i Mats Wingborgs bok med just den titeln och 3) Klimat och miljö - hur ser en vänsterpolitik ut på detta område? Föreslagna torsdagar 16 februari, 2 mars och 16 mars. Klockan 18 är mitt förslag, men kan diskuteras. Ni som vill vara med hör av er till mig per tel 073-7336892. Ni som är nya, var inte rädda, detta blir kul! Jag har bokat lokal i Rågsveds Folkets Hus. Arrangör: Per Sundgren, V Vantör

förankra den förda politiken är den fria debatten viktig../.. därför är det viktigt att styrelseledamöter i distriktet och föreningarna tar tillvara Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum..”

Det livslånga och tålmodiga engagemanget är inte längre något alternativ för de allra flesta. Människor vill ha snabba återkopplingar på sitt engagemang. Det måste finnas skäl och motiv - de vill få ut någonting av sitt engagemang och känna att de påverkar sin framtid i en viss riktning. De vill se resultat av sitt nerlagda arbete. Många misstror partierna och dess politiker. Människor ser korrupktion och mutor som ett hinder för sitt engagemang.

1989 var 13 procent av svenska folket medlemmar i ett politiskt parti. 2013 var den siffran 5 procent (SCB). Andelen aktiva 1989 var 3 procent. 2013 var den siffran 1 procent (SCB). 2014 engagerade sig 53 procent ideellt, främst unga och äldre. 1992 var den siffran 48 procent (Ersta Sköndal 2015).

Klassröstningen minskar trots att vi mer och mer ser klassamhällets ekonomiska och sociala orättvisor. Endast 85 procent av väljarna röstar på det parti som står dom närmast. Resten, 15 procent, röstar på något annat parti. Det kan vara taktikröstning i en del fall, men faktum kvarstår - klassröstningen minskar.

Partisekreteraren Aron Etzler skriver i Flamman att vi ”måste växa mer” och i tidskriften Rött säger Aron att ”vi växer för att vi är annorlunda, vårt jobb är att skapa rättvisa i Sverige”. Men hur mycket ser vi på valdagen 2018? Ett parti behöver sina medlemmar trots ett generöst statligt partistöd. Ett parti består av sina medlemmar, utan medlemmar ingen rörelse.

Bengt Sundell, V Liljeholmen – Hägersten

Studiecirkel Marx Kapitalet

Michael Heinrich; Introduktion till de tre volymerna av Marx Kapitalet (2013)

Michael Heinrich, som är nationalekonom, och en av tysklands främsta marxkännare, går igenom Kapitalets tre band och förklarar på ett koncist sätt alla de grundläggande aspekterna av den kritik som Marx riktar mot kapitalismen. Boken tar även upp viktiga frågor som ligger utanför ramarna för Kapitalet, såsom klasskampen, förhållandet mellan staten och kapitalet, anklagelserna om historiedeterminism samt Marx syn på kommunismen. Heinrich är unik såtillvida att han också betonar den monetära dimensionen av Marx verk, vilket understryker Kapitalets relevans i vår tid av finansiella kriser.

Studieledare Eva-Lena Lundberg

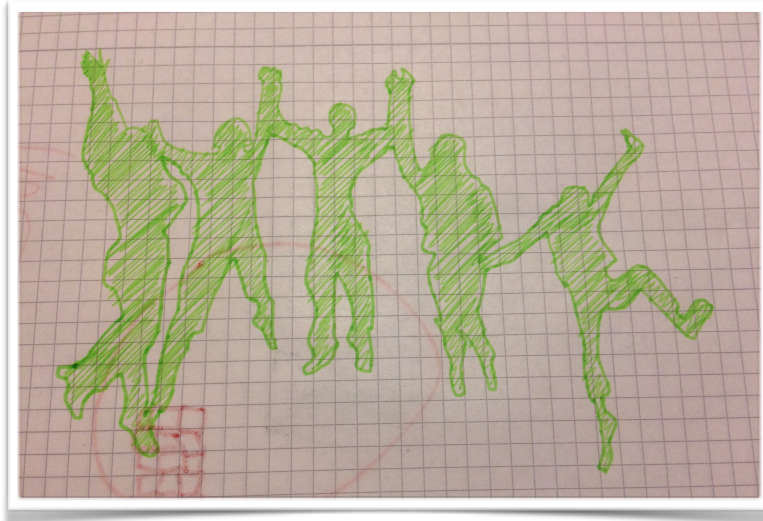
Boken finns att köpa vid första studietillfället till reducerat pris. Endast kontanter.

Start: Torsdag 16 februari, kl. 18.00, sedan torsdagar 10 ggr

Plats: Kafé Marx, Kungsgatan 84 ög.

Anmälan obligatorisk till distriktet:
Storstockholm@vansterpartiet.se eller 654 13 10 .

Arrangör: CMS med Vänsterpartiet Storstockholms studieutskott

Samordning i Söderort

I två mandatperioder under den borgerliga Alliansens styre i Stockholms stad, hade vi i V-Vantör en av två representanter i Enskede/Årsta/Vantör:s Stadsdelsnämnd. Vår nämnd består av tre stadsdelar som har slagits samman till en. Först slog Alliansen ihop Enskede och Årsta till en stadsdel, senare inlemmade de även Vantör. Under de två borgerligt styrda mandatperioderna fick Vantör behålla sin ledamot i nämnden, då nämndens tunga ärenden främst rörde Vantör. Nuvarande mandatperiod har vi fått lämna över stafettspinnen (i rättvisans namn) till V-Årsta, som varit utan representant de två senaste perioderna.

Både våra två nuvarande V-ledamöter i SDN, Lars från V-Enskede och Sonja från V-Årsta samt våra respektive medlemmar har upplevt allt sämre kontakt och möjligheter till informationsutbyte mellan ledamöter och medlemmar. Därför träffades vi, tre ordföringar och de två SDN-ledamöterna i Årsta Folkets Hus en dag där vi resonerade kring problemet. Vi behöver varandra, ömsesidigt. Våra SDN-ledamöter behöver veta vad vi i förorterna har för behov och önskemål, samtidigt som medlemmarna också vill veta vad som planeras innan besluten är spikade. Särskilt Vantör har fått kämpa med näbbar och klor under det borgerliga styret för demokratiska värden vad gäller byggnadsplaner, gentrifiering och försök till utplåning av det allmänna. För att inte tala om allmänhetens naturvärden. *(Gentrifiering sker exempelvis genom påkostade nybyggen, eller genom nyinflyttning av invånare med betydligt högre inkomster än den ursprungliga befolkningens. /red)*

Vårt första steg framåt blev **ett gemensamt medlemsmöte** för våra tre partiföreningar. Det hölls i Folkets Hus i Rågsved (NRFH) tisdagen 6 december 2016. Sonja Wallbom, SDN-

Aktivistnätverket

Kom och dela flygblad med Vänsterpartiet Storstockholms Aktivistnätverk och V Solna! Efteråt kan vi ta en fika och planera kommande aktioner.

Datum: lördag 25 februari 2017

Tid : kl. 11.00

Plats : Huvudsta C, Solna

Arrangör : Vänsterpartiet Solna med stöd av Storstockholms Aktivistnätverk

ledamot från V-Årsta inledde efter en presentationsrunda med att informera om stadsdelsnämnden, vilka delar som ingår och hur de arbetar. Hon berättade om det nya Medborgarkontoret som planeras i Rågsved, och om demokratiarbetet i Östberga (som är en del av Årsta).

Vi ska följa upp med flera gemensamma möten som det här per år och nästa möte har vi i mars-april 2017. Sonja fick med sig ett önskemål om att medlemmarna saknar de infoblad vi fick ett par ggr per år om vad som händer i SDN. Hon lovade att ta tag i det igen, men förklarade att det berodde på tidsbrist att de inte har skrivit. (Vid skrivande stund ser jag att jag har fått 2017 års första INFO FRÅN STADSDELSNÄMNDEN i min mejlkorg. Bra början!)

Lena Rydblom, ordf i V Vantör – med stor hjälp av Cecilia Herrströms minnesanteckningar från det gemensamma mötet 6 dec 2016

Replik på Har V en politik för full sysselsättning? RR nr 20

I Röda Röster nr 20 kritiserar Jonas Lundgren och Johan Hedberg den överenskommelse om det finanspolitiska ramverket som sju riksdagspartier slöt förra året. Överenskommelsen innebär bl.a. att de offentliga finanserna över en konjunkturcykel ska gå med 0,33 procent överskott och att ett skuldankare införs avseende den offentliga bruttoskulden. Dagens överskottsmål innebär att de offentliga finanserna över en konjunkturcykel ska gå med ett överskott på 1 procent av BNP. Vårt ingångsvärde i förhandlingarna var att det nya saldomålet skulle vara ett balansmål, dvs. det som varit Vänsterpartiets politik sedan lång tid tillbaka. Vi nådde inte ända fram, men jag tycker ändå att det nya ramverket för finanspolitiken är ett steg i rätt riktning.

Kärnan i Lundgren och Hedbergs artikel är att den finanspolitiska uppgörelsen försvårar en politik för full sysselsättning. Jag kan delvis hålla med om denna farhåga, men jag tror samtidigt att Lundgren och Hedberg överdriver saldomålets betydelse. Jämfört med ett balansmål kan man säga att det nya saldomålet i någon mening innebär att den offentliga sektorn tar in 13-14 miljarder kronor mer i skatt än vad utgifterna kräver. Samtidigt ska man komma ihåg att ett balansmål, istället för ett mål på 0,33 procent, endast innebär en ”engångsfinansiering” av permanenta utgifter. Det innebär alltså inte att man varje år får ett ökat reformutrymme på 13-14 miljarder för nya permanenta

Röd lördag

Dag och datum : Lördag den 25 februari

Tid : 12 till cirka 14

Plats : Brommaplan

Info om evenemang : Röd lördag

Kontaktperson/personer för evenemang : Bengt-Olof Lindbergh 073 856 44 48

Arrangör : Vänsterpartiet Bromma

Årsmöte V Hässelby-Vällingby

Dag och datum : Söndagen den 26 februari 2017

Tid : 15.00-18.00

Plats : Kultur- och medborgarhuset Trappan, Vällingby backe 13,

Info om evenemang : Årsmöte i partiföreningen följt av mat och samkväm. Gäst är Ali Esbati, riksdagsledamot och arbetsmarknadspolitisk talesperson för Vänsterpartiet

Kontaktperson/personer för evenemang : ordförande Mohibul Ezdani Khan, telefon 070-425 48 36

Arrangör : Vänsterpartiet Hässelby-Vällingby

utgiftsreformer.

Lundgren och Hedberg skriver i artikeln att staten inte får ”låna för att satsa”. Men detta är ett missförstånd. Det nya saldomålet, liksom det gamla, gäller ju över en konjunkturcykel, vilket innebär att staten kan gå med underskott i en lågkonjunktur för att stimulera ekonomin. Vidare kan staten göra stora investeringar i allt från infrastruktur och bostäder till välfärden, men det ska ju betalas också. Därför har Vänsterpartiet lagt förslag på betydande skattehöjningar, ca 95 miljarder kronor i vår senaste budgetmotion. På lång sikt måste ju statens utgifter ungefär motsvaras av lika stora inkomster.

Ulla Andersson, Ekonomiskpolitisk talesperson (V)

Obevakade ögonblick

Det är måndag (eller tisdag, onsdag eller torsdag) och mina barn ropar till mig:

Kan vi få glass eller godis?! Jag svarar: Glass, vi har inget godis hemma!

Sen kommer jag på mig själv. Det är ingen 'godisdag', jag har gått i fällan. Fan, igen och igen går jag i fällan. Trött i huvudet efter jobbet orkar jag inte riktigt reagera på den dubbla frågan - som bara har ett svar. Ett svar som jag egentligen inte tycker är så bra. Jag vill ju vara en bra förälder som inte proppar mina barn fulla med socker och dumheter.

Jag brukar tänka på dessa ögonblick som 'obevakade', ögonblick där jag inte riktigt hänger med av olika anledningar, där jag får en fråga som inte har ett bra svar. Ett ögonblick jag borde vara uppmärksam på och reagera (nä det är ingen godis eller glassdag idag, vi kan väl spela ett spel istället).

De obevakade ögonblicken äger inte bara rum i köket hemma, eller i kön på Willys. De finns runtom oss ständigt. En vän som säger något som liksom skaver, en bekant som kommer med en rasistisk kommentar, en släkting som hatar på andra och själv inte inser sitt beroende av samhället. Sociala medier är överfulla... Jag ser det överallt, men hur ska en kunna reagera på allt?

Jag vill ju inte vara den 'som stod och såg på' medan samhället förändrades till ett kallt, dystopiskt öde land. Jag vill ju vara med och driva på en positiv samhällsutveckling, och jag inser att det personliga är politiskt. Hur jag lever och tänker påverkar resten av samhället. Men ska det vara så svårt tänker jag för mig själv?

Engagerade medlemmar - hur då?

Vill din förening få stöd i att utveckla medlemsengagemanget? Bjud in Sofia Stenfeldt att hålla en workshop med er. I workshopen analyserar vi faktorer som ökar och minskar engagemang och tar fram konkreta idéer för er förening. Om ni vill avsluta vi med att göra en handlingsplan. Sätt av 3 timmar en kväll eller helg och boka in Sofia. Hon nås på 0725-731112. Lämplig gruppstorlek är 5-20 personer. Och bjud gärna in några som inte är så engagerade i nuläget.

Sofia Stenfeldt har jobbat med medlemsengagemang och opinionsbildning, både ideellt och som anställd, i ungdomsorganisationer, fackförbund, kulturföreningar och Hyresgästföreningen. Hon har stor kunskap om engagemangets drivkrafter och är en skicklig processledare.

Jag funderar ett varv till, tänker och tänker medan jag monterar ned en gammal spjäsäng som ska vidare till ett annat litet barn att sova i. Ska det vara så svårt att reagera på de där obevakade ögonblicken?

Där jag har kraft och ork att säga ifrån, där jag kan ta ett steg tillbaka för att låta till exempel en ung, rasifierad person få komma fram med sina erfarenheter av förtryck och verkligen lyssna, då kan jag kräva av mig själv att vara tyst, komma med backning efter att personen talat klart. Jag kan trycka gillknappen på Fejjan och osynliggöra de hatiska kommentarerna, jag kan säga ifrån när en person öppet förmedlar ett klasshat, kvinnohat, hbtq-hat. Jag kan säga: Nä, jag tycker inte som du, och jag har rätt att inte tycka som du. Jag behöver inte förklara mig. Jag gillar kärlek, inte hat. Jag gillar fördelningspolitik, inte kapitalism, jag gillar rättigheter för alla, inte bara för män, jag gillar osv osv.

Jag gillar godis och glass, även om det bara är tisdag.

Pija Johanson, V Liljeholmen-Hägersten

DEADLINE FÖR NÄSTA NUMMER ÄR 20 FEBRUARI